

Liito-orava
Flygekorre
Pteromys volans

Luontodirektiivin laji (liitteet II ja IV)
Luontodirektiivin ensisijaisesti suojeltava laji
BOR suojeletaso epäsuotuisa riittämätön, heikkenevä

Koodi: 1910

Rauhoitettu (LSL 1096/1996)
Uhanalainen (LSA 471/2013)

Uhanalaisuusluokka (IUCN): vaarantunut (VU)

Kuva: Marko Schrader

Luonnehdinta

Liito-orava on pieni ja siro, ruumiin pituus 13–21 cm ja paino 95–170 g. Häntä on 9–14 cm pitkä ja ylhäältä päin litistynyt. Turkki on kauttaaltaan vaalean harmaa. Etu- ja takaraajoja yhdistää liitopoimu. Liito-orava liikkuukin lähes yksinomaan puusta toiseen liitämällä. Se syö lehtiä, silmuja, etenkin lepän ja koivun norkko- ja kypsyyviä siemeniä sekä vihreitä kuusenkäpyjä. Aikuiset liito-oravat ovat paikkauskollisia.

Elinympäristö ja levinneisyys

Liito-oravaa tavataan Etelä- ja Keski-Suomessa aina Kuusamon korkeudelle asti. Lännempänä pohjoisraja jää etelämmäs, noin Pyhäjoen korkeudelle. Laji elää mieluiten varttuneessa sekametsässä, jossa on koivuja, leppiä ja erityisesti haapoja (käyttää ravintona ja pesäpuuna) sekä kuusia (antavat suojaa ja ravinnon varastointipaikkoja). Metsässä tulee olla pesimiseen sopivia kolopuita tai vanhoja oravanpesiä, mutta se voi tehdä pesän myös linnunpönttöön tai rakennukseen. Tavallisesti liito-oravalla on samanaikaisesti käytössään useita pesiä. On tärkeää, että metsiköstä on puiden muodostama kulkuyhteys muihin metsäalueisiin.

Nykytila ja uhkatekijät

Liito-oravakanta on pienentynyt 1940-luvulta lähtien metsätalouden myötä, koska metsien hakkuut pirstovat elinalueita ja kulkuyhteyksiä, muuttavat metsien rakennetta sekä hävittävät vanhoja kolopuita. Kannan

arvioidaan yhä kutistuvan tulevaisuudessa. Liito-oravalle soveltuvien metsien pinta-ala on pienentynyt.

Hoitosuositukset

Maankäytön ja metsähakkuiden suunnittelussa ja toteutuksessa reviirille on jätettävä riittävästi lajille soveltuvaa puustoa, kolopuita sekä kulkuyhteydet muihin metsäalueisiin.

Lähteet

Hanski, I. K., Henttonen, H. Liukko, U-M. Meriluoto, M. & Mäkelä, A. 2001. Liito-oravan (*Pteromys volans*) biologia ja suojele Suomessa. Suomen ympäristö 459. Ympäristöministeriö, Helsinki. 130 s.

Below, A. (toim.). 2000. Suojelualueverkoston merkitys eräille nisäkäs- ja lintulajeille. Metsähallitus, Vantaa. 109 s.

Jokinen, M. 2012: Liito-oravan lisääntymis- ja levähdyspaikkajausten vaikuttavuus lajin suojelelukeina. – Suomen ympäristö 33. Suomen ympäristökeskus. 92 s.

Ympäristöministeriö 2007. Liito-oravan suojele. [Viitattu 5.11.2009.] www.ymparisto.fi/lajit > Lajien suojelelytyö > Yksittäisten lajien suojele > Liito-oravan suojele.

Metsähallitus 2007. Liito-orava Nuuksiossa. [Viitattu 5.11.2009.] Luontoon.fi > Retkikohteet > Kansallispuistot > Nuuksio > Luonto > Liito-orava Nuuksiossa.